

[Aagaard]

ministeren har givet Tinget i dag. Vi kunne i oktober 1991 gå i gang med et arbejde, som vi vidste ville blive præget af den kommende EF-afstemning, finansloven skulle vedtages, og alle var indstillet på at tage livtag med den store arbejdsløshed. Finansloven fik tilslutning fra 6 partier, som dermed levede smukt op til det samarbejde, vi talte meget om under åbningsdebatten i 1991. Aftalen fastholdt på ny det udgiftspolitiske måltal, udtrykte et fald i såvel skatte- som udgiftstryk, reducerede underskuddet på statsfinanserne og fastholdt endelig en forøgelse af beskæftigelsen med 40.000-50.000 personer i løbet af 1992 og 1993.

Det var med absolut tilfredshed, at vi bød Socialdemokratiet velkommen i kredsen af de fem partier, der nu snart i 10 år har lagt ryg til en ansvarlig og respekteret økonomisk politik. Ja, ifølge rapporten, vi modtog fra vismændene i maj måned, er dansk økonomi i dag så stærk, at det nu er helt realistisk at tale om et økonomisk opsving herhjemme.

Det er dog fortsat den konservative folketingsgruppes opfattelse, at den økonomiske politik i Danmark fortsat må baseres på en stram udgiftspolitik, den faste kronekurs, en lav rente, lav inflation osv., alle de særdeles stærke kendetegn, som har givet Danmark en økonomisk styrke. Det er fortsat nødvendigt at holde igen på de offentlige udgifter, vort store statslige budgetunderskud minder os konstant herom. Men på trods heraf er det dog lykkedes i årets løb at gennemføre en omlægning af skatter og afgifter i form af en yderligere sænkning af erhvervslivets skatter og gennemføre afgiftsnedsættelser i milliardklassen. Det er et skridt i den rigtige retning, og det samme gælder for den stribe af resultater, som alle ministre kan fremvise, og som for langt de flestes vedkommende er gennemført med brede flertal her i Tinget.

Men det skal ikke skjules, at mange produktionsvirksomheder, detailhandlere og mindre håndværksmestre ser frem til, at det økonomiske opsving også omsættes i mærkbar produktions- og omsætningsstigning og mere arbejde i vore små og mellemstore virksomheder. Det er også vort klare ønske, og vi håber ikke, at vort nej den 2. juni vil hindre en mindre lempelse i finanspolitikken. Det er efter vor opfattelse netop det, der skal til for at give den nødvendige optimisme og fremgang, som efterføl-

gende kan udmøntes i nye investeringer og nye arbejdspladser.

Må jeg også her indskyde, at vi helt naturligt nøje følger og deler den bekymring, som mange landmænd i disse dage føler med baggrund i den tørke, vi har oplevet i de seneste uger. Når høsten er overstået, vil vi tage stilling til, om der er behov for at yde en form for krisehjælp og omfanget af den.

Forliget om aktivering, som blev indgået i begyndelsen af maj, lever smukt op til de forventninger, som jeg på Det Konservative Folkepartis vegne gav udtryk for under åbningsdebatten i oktober 1991, nemlig om forbedrede vilkår for børn, ældre og unge samt for små og mellemstore virksomheder. Et forlig, som på to fronter omfattede alle Folketingets partier, er vel udtryk for, at der ikke blot tales om samarbejde, men at der i de praktiske politiske forhandlinger demonstreres evne og vilje til at formidle et bredt samarbejde her i Folketinget.

Aktiveringsforliget, som nu er omsat i 20 konkrete love, har jo som hovedsigte at bringe alle unge under 25 år fra passiv hjælp til aktiv indsats i form af job- eller uddannelsesstilbud, og forliget omfatter 68.000 ledige i 1992 og 128.000 i 1993. Set med vore øjne er det noget særlig positivt ved aktiveringsforliget, at vi har haft mulighed for at inddrage nogle af de mere traditionelle ideer og har kunnet drøfte, om den offentlige service til f.eks. børnefamilier og ældre kan gribes an på en anden måde, end vi hidtil har kendt. I Det Konservative Folkeparti havde vi gerne set, at vi var nået så langt, at vi havde fået endnu flere valgmuligheder for f.eks. børnefamilierne med hensyn til valg af pasningsordninger, men det er vigtigt, at det er taget med, og at det overhovedet har været drøftet. Også fradrag for privat hushjælp og fradrag for vedligeholdelse og forbedringer ser vi fortsat gerne inddraget i den kommende tid.

Vi vil fortsat argumentere for, at frihed, fleksibilitet og valgmuligheder bør præge udbudet af offentlig service, på samme måde som vore argumenter for udlicitering og privatisering har været indgående behandlet her i Folketinget, og som vi nu ser realiseret i både statsligt og kommunalt regi. Lad mig blot minde om eksemplet fra Ålborg Kommune, der omtales i aviserne i denne uge, hvor man vil lade private firmaer dyste med kommunens egne medarbejdere om bl.a. rengøring af skoler, og hvor byrå-